

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 listopada 2013 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi w sprawie o sygn. akt II Ns 912/11 z wniosku A. G. z udziałem M. J., M. G. (1), M. G. (2), S. M. i J. M. o podział majątku, dział spadku i zniesienie współwłasności:

I. ustalił, iż w skład majątku wspólnego M. G. (2) i R. G. wchodzi:

1. udział 1/2 części w prawie użytkowania wieczystego działki gruntu nr (...) położonej w Ł. przy ul. (...) wraz z udziałem 1/2 części we współwłasności budynków stanowiących odrębną nieruchomość, dla których Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi prowadzi księgę wieczystą Kw nr (...) o wartości 300.697,50 złotych;
2. siedem sztuk różnych krzeseł o łącznej wartości 70 złotych,
3. cztery różne fotele o łącznej wartości 80 złotych,
4. stół i dwie ławy na kółkach o łącznej wartości 150 złotych,
5. dwie szafy o łącznej wartości 300 złotych,
6. dwie wersalki o łącznej wartości 160 złotych;

II. oddalił wniosek o ustalenie nierównych udziałów M. G. (2) i R. G. w ich majątku wspólnym;

III. ustalił, iż w skład spadku po R. G. wchodzi: udział 1/2 części we współwłasności składników majątkowych opisanych w punkcie I postanowienia o łącznej wartości 150.728,75 złotych;

IV. dokonał podziału majątku wspólnego M. G. (2) i R. G., działu spadku po R. G. i zniesienia współwłasności w ten sposób, że:

1. przyznał M. G. (2) na wyłączną własność ruchomości opisane w pkt. I poz. 2 - 6,
2. przyznał A. G. na wyłączną własność prawo użytkowania wieczystego działki gruntu nr (...) położonej w Ł. przy ul. (...) wraz z odrębną własnością budynków, dla których Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi prowadzi księgę wieczystą Kw nr (...);

V. zasądził od A. G. na rzecz M. J. kwotę 50.116,25 złotych tytułem spłaty, płatną w terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia z ustawowymi odsetkami na wypadek uchybienia terminowi płatności,

VI. zasądził od A. G. na rzecz S. M. kwotę 25.058,12 złotych tytułem spłaty, płatną w terminie 1 miesiąca od uprawomocnienia się postanowienia z ustawowymi odsetkami na wypadek uchybienia terminowi płatności,

VII. oddalił wniosek M. J. o zasądzenie na jej rzecz od A. G. – tytułem wynagrodzenia za korzystanie przez wnioskodawcę z nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...) - kwoty 15.000 złotych za okres od 17 lutego 2003 roku do 16 lutego 2012 r. oraz po 125 złotych miesięcznie, począwszy od marca 2012 r.,

VIII. oddalił wniosek S. M. o zasądzenie na jego rzecz od A. G. – tytułem wynagrodzenia za korzystanie przez wnioskodawcę z nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...) - kwoty 7 500 złotych za okres od 17 lutego 2003 r. do 16 lutego 2012 r. oraz po 62,50 złotych miesięcznie, począwszy od marca 2012 r.;

IX. oddalił wniosek A. G. o zasądzenie na jego rzecz od M. J. kwoty 21 129,75 złotych z tytułu nakładów na nieruchomość położoną w Ł. przy ul. (...) poczynionych przez H. G., M. G. (1) i M. G. (2);

X. oddalił wniosek A. G. o zasądzenie na jego rzecz od S. M. kwoty 10 564,88 złotych z tytułu nakładów na nieruchomość położoną w Ł. przy ul. (...) poczynionych przez H. G., M. G. (1) i M. G. (2);

XI. pobrał od na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi od:

a. A. G. kwotę 166,66 złotych tytułem brakującej opłaty sądowej oraz kwotę 1.402,43 złotych na pokrycie kosztów postępowania tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa,

b. M. J. kwotę 666,67 złotych tytułem brakującej opłaty sądowej oraz kwotę 1.402,43 złotych (jeden tysiąc czterysta dwa złote i czterdzieści trzy grosze) na pokrycie kosztów postępowania tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa,

c. S. M. kwotę 666,67 złotych tytułem brakującej opłaty sądowej oraz kwotę 1 402,43 złotych na pokrycie kosztów postępowania tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa,

XII. ustalił, że w pozostałym zakresie każdy z uczestników ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło w oparciu o ustalenie, że R. G. zmarł w dniu 22 lutego 1998 roku w Ł.. Spadek po nim na podstawie ustawy nabyli: żona M. G. (2), dzieci M. J. i M. G. (1) po 1/4 części każde z nich oraz wnuki: S. M. i J. M. po 1/8 każdy z nich. R. G. i M. G. (2) pozostawali we wspólności majątkowej małżeńskiej. Oboje pracowali zawodowo i prowadzili wspólne gospodarstwo domowe. W 1969 roku nabyli do majątku wspólnego prawo użytkowania wieczystego działki położonej w Ł. przy ul. (...) z rozpoczętą budową domu mieszkalnego. Małżonkowie dokończyli budowę domu, na ten cel zaciągnęli pożyczkę, którą spłacali ze wspólnych środków finansowych. W dniu 22 czerwca 1987 roku R. i M. małż. G. darowali udział 1/2 części w prawie użytkowania wieczystego działki położonej w Ł. przy ul. (...) wraz z połową budynku mieszkalnego i zabudowań gospodarczych synowi M. G. (1) i synowej H. G. – do wspólności ustawowej. Po dokonanej darowiznie dokonano rozbudowy domu mieszkalnego, polegającej na nadbudowie kolejnej kondygnacji (piętra) domu. Inwestycja została poczyniona z środków finansowych M. i H. małż. G.. Rozbudowa była prowadzona systemem gospodarczym. W pracach budowlanych brali udział członkowie rodziny: mąż M. J., W. M. - ojciec S. M. i J. M.. Poza udziałem w nieruchomości, w skład majątku wspólnego R. G. i M. G. (2) wchodziły ruchomości – meble stanowiące wyposażenie pomieszczeń przez nich zajmowanych: siedem sztuk różnych krzeseł o łącznej wartości 70 złotych, cztery różne fotele o łącznej wartości 80 złotych, stół i dwie ławy na kółkach o łącznej wartości 150 złotych, dwie szafy o łącznej wartości 300 złotych, dwie wersalki o łącznej wartości 160 złotych. Ruchomości są stare, użytkowane przez wiele lat. W skład spadku po R. G. wchodzi 1/2 części tych składników majątkowych. Już po śmierci R. G. w pomieszczeniach zajmowanych przez M. G. (2) został wykonany remont. M. G. (2) płaciła za robociznę, a S. M. za materiały. W ramach remontu wykonano nowe szafki kuchenne i blat kuchenny. Do kompletu wykonano stół, ławę narożną i 2 taborety. Odnowiono również przedpokój: pomalowano ściany, położono nową wykładzinę. Na ganku położono nową glazurę. Stare meble zostały wyrzucone. M. G. (1) przed odbyciem służby wojskowej był właścicielem samochodu marki S.. Kiedy odbywał służbę wojskową, spadkodawca sprzedał ten samochód, a pieniądze wpłacił na książeczkę. W okresie późniejszym M. G. (1) wspólnie z ojcem nabyli samochód marki F.. Użytkował go uczestnik, bo spadkodawca nie miał prawa jazdy. Samochód został zezłomowany przed śmiercią R. G.. R. G., ani M. G. (2) nie byli klientami Banku (...) SA, (...) Banku (...) SA, Banku (...) Banku SA, Banku (...) SA, Banku (...) SA, (...) Banku (...) SA z siedzibą we W., Banku (...) SA, (...) Banku (...) SA, Banku (...) SA, (...) Banku SA w W.. W dniu 14 lipca 2010 roku M. G. (2), M. G. (1) i H. G. darowali przysługujące im udziały w prawie użytkowania wieczystego działki położonej w Ł. przy ul. (...) wraz z udziałami we własności budynku mieszkalnego, stanowiącego odrębną nieruchomość – łącznie 28/32 części. W dniu 13 kwietnia 2011 roku J. M. sprzedał A. G. przysługujący mu udział 1/32 części w prawie użytkowania ww gruntu oraz własności budynku za cenę 7 000 złotych. Wartość nieruchomości przy ul. (...) w Ł., przy uwzględnieniu jej stanu na datę otwarcia spadku po R. G. i cen aktualnych, wynosi 601 395 złotych. Wartość tej nieruchomości, przy uwzględnieniu jej stanu na datę dokonania darowizny udziału 1/2 części przez M. i R. małż. G. na rzecz M. i H. małż. G. (22.06.1987 r.) i cen aktualnych, wynosi 406 572 złotych. Na przedmiotowej nieruchomości M. J. zamieszkiwała do 1979 lub 1980 roku. Wyprowadziła się do własnego mieszkania. M. G. (2) i R. G. wychowywali swoich wnuków J. M. i S. M., byli ich prawnymi opiekunami po

śmierci matki uczestników. J. M. wyprowadził się z nieruchomości przed śmiercią spadkodawcy. S. M. zamieszkiwał na nieruchomości przy ul. (...) w Ł. do 2001 roku. Wyprowadził się z nieruchomości ze względu na swoją pracę zawodową, wykonywaną poza Ł.. Toczyły się rozmowy pomiędzy nim a pozostałymi uczestnikami postępowania o możliwości ponownego zamieszkania na nieruchomości, ale zainteresowani nie osiągnęli porozumienia w kwestiach finansowych. Aktualnie z nieruchomości przy ul. (...) w Ł. korzystają: M. i H. małż. G., którzy zajmują piętro budynku mieszkalnego i M. G. (2), która zajmuje pomieszczenia na parterze. Do listopada 2012 roku z nieruchomości korzystał również wnioskodawca. Po śmierci spadkodawcy opłaty za użytkowanie wieczyste opłacali M. i H. małż. G. i M. G. (2). A. G. jest żonaty, nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Osiąga dochody z wynagrodzenia za pracę w wysokości 1.700 złotych miesięcznie. Jego żona również pracuje zawodowo i otrzymuje wynagrodzenie na podobnym poziomie, co wnioskodawca. Małżonkowie dysponują kwotą 40 000 złotych, którą mogą przeznaczyć na spłaty dla uczestników. M. J. jest ekonomistką, pracuje na pełnym etacie i uzyskuje dochody na poziomie kadry menadżerskiej. Ma własne mieszkanie i zaspokojone potrzeby mieszkaniowe. M. G. (1) prowadzi gospodarstwo domowe wspólnie z żoną, uzyskuje wynagrodzenie w wysokości 1.300,00 złotych miesięcznie. Nie ma oszczędności, ani długów. J. M. zamieszkuje z konkubinią i córką. Pozostaje na utrzymaniu konkubiny, która zarabia 1 000 złotych miesięcznie. Korzysta z pomocy finansowej M. G. (2).

Rozstrzygając w przedmiotowej sprawie w oparciu o tak ustalony stan faktyczny Sąd Rejonowy uznał, że wniosek A. G. o rozliczenie nakładów poczynionych przez H. i M. małżonków G. na nieruchomość będącą przedmiotem współwłasności w postaci rozbudowania budynku mieszkalnego, opłat dokonanych przez małżonków G. i przez M. G. (2) z tytułu użytkowania wieczystego, podatku od nieruchomości i ogrzewania budynku nie zasługiwał na uwzględnienie z tego względu, że wnioskodawcy nie służył roszczenie, które zgłosił do rozliczenia. Roszczenie o zapłatę odpowiedniej do udziału części wydatków powstaje z chwilą ich dokonania i od tej chwili może być dochodzone przez współwłaściciela, który poniósł wydatki. Wnioskodawca tymczasem zgłosił do rozliczenia nakładu i wydatki, których sam nie poniósł. Wnioskodawca nie twierdził zaś, że określone wierzytelności zostały na niego przeniesione ani też tego faktu nie udowodnił. Nabycie udziału we współwłasności rzeczy nie wiąże się zaś z przejściem z mocy prawa na nabywcę roszczeń zbywcy wynikłych ze stosunku współwłasności.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wniosła H. G., oświadczając, że przystępuje do sprawy w charakterze uczestnika postępowania i zaskarżając je w części w zakresie punktu V i VI. Rozstrzygnięciu Sądu Rejonowego skarżąca zarzuciła naruszenie:

- art. 217 k.p.c. w zw. z art. 13 k.p.c. art. 233 k.p.c. w zw. z art. 13 k.p.c. poprzez:

a) niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy,

b) sprzeczność poczynionych przez sąd ustaleń z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego przez przyjęcie, że uczestnik M. G. (1) nie żądał rozliczenia z tytułu nakładów poczynionych na przedmiotową nieruchomość;

- art. 510 § 2 k.p.c. poprzez niewezwanie do udziału w sprawie w charakterze uczestnika H. G., co uniemożliwiło zainteresowanej prawo do obrony swoich praw w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

W konkluzji skarżąca wniosła o zmianę postanowienia w zaskarżonej części i uwzględnienie w rozliczeniu pomiędzy stronami nakładów poczynionych na przedmiotową nieruchomość przez M. G. (1) i H. G., a w konsekwencji zasądzenie na rzecz H. G. od uczestniczki M. J. kwoty 13.762,93 złotych i od S. M. kwoty 6.881,46 złotych tytułem zwrotu nakładów poniesionych na przedmiotową nieruchomość, ewentualnie o uchylenie postanowienia w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Łodzi –Widzewa w Łodzi wraz z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania /apelacja wraz z załącznikami – k. 566-576/.

Apelację od powyższego postanowienia złożył również wnioskodawca, zaskarżając je w części w zakresie punktu V i VI. Rozstrzygnięciu Sądu Rejonowego skarżący zarzucił naruszenie:

- art. 217 k.p.c. w zw. z art. 13 k.p.c., art. 233 k.p.c. w zw. z art. 13 k.p.c. poprzez:

- a) niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy,
 - b) sprzeczność poczynionych przez sąd ustaleń z treścią zebranego w sprawie materiału przez przyjęcie, że uczestnik M. G. (1) nie żądał rozliczenia z tytułu nakładów poczynionych na przedmiotową nieruchomość,
 - c) pominięcie załączonych przez wnioskodawcę dokumentów świadczących o sfinansowaniu przez M. G. (1) i H. G. inwestycji w postaci wybudowania pierwszego piętra, a także uiszczeniu opłat związanych z utrzymaniem przedmiotowej nieruchomości;
- art. 510 § 2 k.p.c. poprzez niewezwanie do udziału w sprawie w charakterze uczestnika H. G..

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę postanowienia w zaskarżonym zakresie i uwzględnienie w rozliczeniu pomiędzy stronami nakładów poczynionych na przedmiotową nieruchomość przez M. G. (1), a w konsekwencji zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki M. J. kwoty 36.353,32 złotych i od S. M. kwoty 18.176,66 złotych tytułem spłaty udziału w majątku wspólnym, ewentualnie uchylenie postanowienia w zaskarżonej części i przekazanie w uchylonym zakresie sprawy Sądowi Rejonowemu dla Łodzi-Widzewa w Łodzi do ponownego rozpoznania wraz z rozstrzygnięciem o kosztach instancji odwoławczej, zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, zwolnienie wnioskodawcy od kosztów w części, a mianowicie od opłaty od apelacji oraz o uzupełniające przesłuchanie uczestnika M. G. (1), który winien się wypowiedzieć czy żąda rozliczenia nakładów poczynionych na przedmiotową nieruchomość i w jakiej formie /apelacja wraz z załącznikami – k. 578-587, uzupełnienie apelacji – k. 658-662/.

Postanowieniem z dnia 8 stycznia 2014 roku odmówiono H. G. udziału w sprawie i odrzucono jej apelację / postanowienie – k. 598-599/.

Postanowieniem z dnia 8 stycznia 2014 roku oddalono wniosek A. G. o zwolnienie od kosztu opłaty od apelacji / postanowienie – k. 600-601/.

W piśmie zatytułowanym odpowiedź na apelację uczestnik M. G. (1) przyłączył się do apelacji wnioskodawcy oraz wniósł o uzupełniające przesłuchanie go na najbliższym terminie rozprawy /pismo – k. 655-657/.

W odpowiedzi na apelację wnioskodawcy uczestnik S. M. wniósł o jej oddalenie w całości oraz o zasądzenie od wnioskodawcy na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu przed Sądem II instancji /odpowiedź na apelację – k. 673-675/.

W odpowiedzi na apelację wnioskodawcy uczestniczka M. J. wniosła o jej oddalenie w całości oraz o zasądzenie od wnioskodawcy na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu przed Sądem II instancji/ odpowiedź na apelację – k. 679-682/.

Na rozprawie apelacyjnej pełnomocnik wnioskodawcy poparł apelację i wniósł o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego, pełnomocnik uczestników M. J. i S. M. wniósł o jej oddalenie /protokół rozprawy apelacyjnej – k. 728-729/.

Sąd Okręgowy zważy, co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własny ustalony przez Sąd Rejonowy stan faktyczny.

Wbrew zapatrywaniom skarżącego, Sąd Rejonowy w niniejszej sprawie dokonał prawidłowej, gdyż odpowiadającej wymogom art. 233 § 1 k.p.c., oceny dowodów, w oparciu o którą wyprowadził także słuszne wnioski jurydyczne. Swoje stanowisko nadto przekonująco i wyczerpująco uzasadnił. Wobec faktu, że nie jest rzeczą Sądu odwoławczego

powielanie wyводу Sądu Rejonowego, którego argumentację Sąd Okręgowy w pełni podziela, w ramach niniejszego uzasadnienia poprzestać należy jedynie na odniesieniu się do zarzutów apelacji.

Zarzuty te uznać natomiast należy za chybione.

Przede wszystkim nie sposób podzielić zastrzeżeń skarżącego odnośnie oceny dowodów.

Wbrew sugestiom czynionym w tym względzie w apelacji, Sąd Rejonowy prawidłowo uznał, że rozliczenia nakładów poczynionych na nieruchomości objętą wnioskiem i związanych z nią opłat poniesionych przez małżonków M. i H. G. oraz opłat poniesionych przez M. G. (2) żądał w tym postępowaniu jedynie A. G.. Skarżący natomiast bezpodstawnie argumentuje jakoby roszczenie z tego tytułu w tym postępowaniu zgłosił uczestnik M. G. (1). Apelujący wprawdzie słusznie podnosi, że uczestnik ten przyłączył się do złożonego przez niego wniosku. Niemniej jednak, wbrew pogładowi apelacji, nie jest to równoznaczne ze zgłoszeniem roszczenia o zasądzenie na jego rzecz od pozostałych współwłaścicieli określonej kwoty z tytułu roszczenia o zwrot ciężarów i wydatków związanych z rzeczą wspólną. Zważyć wszak należy, że wnioskodawca żądał wprawdzie rozliczenia nakładów poczynionych przez H. i M. małżonków G. na nieruchomość będącą przedmiotem współwłasności w postaci rozbudowania budynku mieszkalnego, opłat dokonywanych przez małżonków G. i przez M. G. (2) z tytułu użytkowania wieczystego, podatku od nieruchomości i ogrzewania budynku, ale dochodził tych roszczeń na swoją rzecz, nie zaś na rzecz tych współwłaścicieli, którzy wydatki te ponieśli.

Niezasadnie zaś skarżący argumentuje, iż Sąd Rejonowy winien wyjaśnić ewentualne wątpliwości rysujące się w stanowisku M. G. (1) podczas przesłuchania uczestnika. Zważyć wszak trzeba, że stanowisko wskazanego uczestnika w przedmiotowej kwestii wątpliwości takich nie pozostawiało. Uczestnik ten wszak jednoznacznie oświadczył, że przyłącza się do wniosku A. G., który, zgłaszając roszczenie z tego tytułu, wyraźnie dochodził tych roszczeń na swoją rzecz, domagając się ich uwzględnienia w ramach jego własnych zobowiązań z tytułu spłat na rzecz uczestników M. J. i S. M..

Roszczenie zgłaszane w tym zakresie przez wnioskodawcę nie mogło zaś zostać uwzględnione z tego powodu, że wnioskodawca przedmiotowych nakładów nie poniósł i nawet nie twierdził, że wierzytelności z tego tytułu zostały na niego przeniesione. Roszczenie współwłaściciela oparte na art. 207 k.c. o zapłatę odpowiedniej do udziału części wydatków i ciężarów związanych z rzeczą wspólną powstaje zaś z chwilą ich dokonania i od tej chwili może być dochodzone przez współwłaściciela, który wydatki poniósł przeciwko współwłaścicielowi rzeczy z tej chwili.

W kontekście zasadności stanowiska apelacji na uwadze mieć nadto trzeba, że kwestia charakteru przedmiotowego roszczenia była wprawdzie przedmiotem kontrowersji w judykaturze, jako, że w odosobnionych orzeczeniach wyrażano również pogląd, iż przedmiotowe roszczenie ma charakter obligacji realnej (m. in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 1999 roku wydany w sprawie o sygn. akt I CKN 928/97 opublikowane w bazie orzecznictwa LEX nr 36681 oraz z dnia 25 lipca 2003 roku wydany w sprawie o sygn. akt VCK 141/02 opublikowany w bazie orzecznictwa LEX pod nr (...)). Niemniej jednak w judykaturze przeważa pogląd, że roszczenie to ma charakter obligacyjny z tą konsekwencją, że roszczenie to jak i odpowiadające mu obowiązki przechodzą na nabywców udziałów tylko wtedy, gdy zostają przez nich przejęte (tak między innymi Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 26 marca 2009 roku wydanym w sprawie o sygn. akt I CNP 121/08 opublikowanym w bazie orzecznictwa LEX por nr (...), uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2006 roku wydana w sprawie o sygn. akt III CZP 11/06 opublikowana między innymi w OSNC 2007/3/38). Jak bowiem stwierdził Sąd Najwyższy w przytoczonej uchwale: „Skoro roszczenie takie powstaje z chwilą dokonania nakładu i także wtedy staje się wymagalne oraz niewątpliwie przysługuje wobec współwłaścicieli rzeczy z tej chwili, to jego przejście na nabywcę udziału musiałoby wprost wynikać z wyraźnego przepisu ustawy”. Jak zaś wskazał Sąd Rejonowy nie istnieje przepis, który wiązałby z nabyciem udziału we współwłasności rzeczy przejście z mocy prawa na nabywcę roszczeń zbywcy wynikłych ze stosunku współwłasności, a przeniesienie tego rodzaju roszczeń jest możliwe jedynie na ogólnych zasadach wynikających z kodeksu cywilnego.

W tym stanie rzeczy dokumenty do jakich odwołuje się skarżący w apelacji pozostają bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej spawy.

Niezasadnie także skarżący zarzuca Sądowi I instancji naruszenie art. 510 § 2 k.p.c. poprzez niewezwanie do udziału w sprawie w charakterze uczestniczki H. G.. Przepis art. 510 § 1 k.p.c. wyraźnie bowiem określa, iż zainteresowanym w sprawie jest jedynie ten, czyich praw dotyczy wynik postępowania. H. G. nie jest zaś osobą zainteresowaną w tej sprawie w rozumieniu owego przepisu. Przedmiotem niniejszego postępowania jest rozstrzygnięcie zmierzające do zniesienia wspólności praw przysługujących do nieruchomości przy ulicy (...) w Ł.. H. G. tymczasem jeszcze przed złożeniem wniosku w tej sprawie, dokonała przeniesienia w formie darowizny przysługujących jej udziałów w prawie użytkowania wieczystego przedmiotowej nieruchomości. Tracąc tytuł prawny do przedmiotowej nieruchomości H. G. utraciła zatem zarazem legitymację w postępowaniu o zniesienie współużytkowania wieczystego. Skarżący wnosił zaś wprawdzie w tym postępowaniu o rozliczenie nakładów oraz ciężarów poniesionych na tę nieruchomość przez H. G.. Niemniej jednak, wobec faktu, iż dochodził tych roszczeń na swoją rzecz, a współmałżonek H. G. roszczeń z tego tytułu nie zgłaszał, nie sposób uznać aby rozstrzygnięcie niniejszej sprawy w ogóle dotyczyło praw H. G.. Konstatacja ta była także powodem odmowy dopuszczenia wskazanej uczestniczki do udziału w tym postępowaniu oraz odrzucenia wniesionej przez nią apelacji. Przy czym zaznaczyć trzeba, że nie oznacza to, iż ewentualne żądania byłej współwłaścicielki H. G. nie mogą stanowić przedmiotu odrębnego postępowania procesowego. Jak już bowiem powyżej zaakcentowano, nie jest ona wszak osobą należącą do kręgu uczestników postępowania zmierzających do zniesienia wspólności praw, a jej roszczenia mają charakter obligacyjny, a nie rzeczowy.

Wniosek o uzupełniające przesłuchanie uczestnika M. G. (1), podlegał pominięciu w oparciu o art. 381 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Przy czym zważyć trzeba, że wniosek ten w ogóle nie mógł doprowadzić do oczekiwanego przez skarżącego rezultatu z tego względu, że zgodnie z art. 383 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. w postępowaniu apelacyjnym nie można rozszerzyć żądania wniosku ani występować z nowymi roszczeniami.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy w punkcie 1. postanowienia na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. oddalił apelację jako bezzasadną.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono w punkcie 2. postanowienia na podstawie art. 520 § 1 k.p.c. W przedmiotowej sprawie nie zachodzą bowiem jakiegokolwiek okoliczności, które nakazywałyby odstąpić od podstawowej zasady rozliczania kosztów postępowania nieprocesowego. Niezależnie bowiem od stanowiska zainteresowanych i zgłaszanych przez nich twierdzeń i wniosków w przedmiocie składu, wartości i sposobu podziału majątku wspólnego są oni bowiem w równym stopniu zainteresowani rozstrzygnięciem przedmiotowej sprawy a ich interesy są wspólne o tyle, że celem postępowania jest wyjście ze wspólności majątkowej i współwłasności i uregulowanie wzajemnych stosunków majątkowych.